

Sygn. akt V CSK 411/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A. Spółki z o.o. Spółki Komandytowo-Akcyjnej w W.
przeciwko R. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego
w (...)

z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości oraz na oczywistą zasadność skargi. Potrzebę wykładni skarżący wywodzi stąd, że dwa różne sądy względem pozwanego odmiennie oceniły, czy zaistniały przesłanki do zawieszenia postępowania egzekucyjnego z urzędu. Tak ujęta rozbieżność w orzecznictwie nie uzasadnia jednak przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ze względu na publicznoprawny charakter tego środka prawnego chodzi bowiem o rozbieżność w orzecznictwie różnych sądów powszechnych, a zwłaszcza Sądu Najwyższego, w podobnych sprawach. Co więcej, nie jest też prawdą to, jak wskazano w odpowiedzi na skargę, w tej sprawie chodziło o dwa zupełnie różne postępowania: ze skargi na czynność komornika i odszkodowawcze, więc nie można powiedzieć, że ta sama kwestia została inaczej oceniona. Dodać też trzeba, że skarga nie jest oczywiście uzasadniona – wyraźnie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wskazano, że komornik działał w zaufaniu do treści Krajowego Rejestru Sądowego, a domniemanie prawdziwości wpisu nie zostało skutecznie zakwestionowane. Uwzględniając okoliczności tej sprawy, należy przyjąć, że pogląd ten jest uzasadniony.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.